

BOOK REVIEW

THE HISTORY OF THE
HUMAN MIND

4/2017

KUKKA 4/2017

Kukka on informaatioverkostojen kiltä
Athenen kiltalehti.

Päätoimittaja

MARI HIRVI

Taittajat

ALEKSI TAIPALE

ALEXIA LEIMU

MERI TERHO

Toimittajat

ILONA RAHNASTO

PINJA HOKKANEN

ROBERT KOKKOLA

VILI KURPPA

Kiitokset

AARNE LEINONEN

ANTTI TOLPPANEN

NIINA ARVILA

Paino

KIRJAPAINO BOOKCOVER OY

PAINOS 80 KPL

04 PÄÄKIRJOITUS

06 PUHIKSEN VARTTI

08 ATHENEN 18V SYNTTÄRIT

10 JALO ROTAN KOLUMNII

12 DÄNKKI-PUHIN SEIKKAILUT

14 RAP-LYRIIKAT SUOMEKSI

16 NAMUTÄÄDIN MOUHOPALSTA

18 NOW I BELIEVE: LÄNSIMETRO

21 MATKAMIEHEN GT

22 LAAJENNA SANAVARASTOASI

24 HORO-SKOOPIT

28 ANIMALOOKS

34 KUKAN TOIMITTAJA UHKA IRTI-
SAUNOUTUMISELLA

36 JOULUKALENTERIVERTAILU

38 SMART CASUAL JA MUITA HIR-
VEYKSIÄ

Hipeistä herrantertuiksi

Aiemmin tällä viikolla selailin Athenen 10-vuotishistoriikkaa Olkkarilla. Digikameralla otettuja sumeita kuvia tihrustaessani vaikutuin alkuathenelaisten innostuneisuudesta ja väivännön määrästä, jonka avulla pienilläkin resursseilla saatiin aikaan hienoja yhteisiä tapahtumia ja rakennettiin kiltaan yhteisöllisyyttä. Athenelaisten arjessa oli tuolloin paljon samaa kuin nykyäänkin, vaikka verkkojulkaisemisen perusteiden sijaan opiskeltiinkin hypermedia-dokumenttien laatimista, eikä olkkarihengailijoiden produktiivisuuden tuhoksi koitunut tetrispeli vaan Aapelin minigolf, tuttavallisemmin “kolvvi”.

Kauaksi on Athenen viestintäsektorikin ajautunut killan alkuvuosien hippiajoista. (Luonnollisesti sponsoroidussa) kuvassa vasemmalta lukien: Kukan päätoimittaja 2018 Vili Kurppa, viestintäpäällikkö 2016 Ilona Rahnasto, viestintäpäällikkö 2018 Katri Niemi, viestintäpäällikkö 2017 Katri Mäki-Kullas, pääsihteeri 2016 Alexia Leimu, sihteeri 2018 Alan Pirdil sekä allekirjoittanut, pääsihteeri 2017.

Killan alkuaikoina hippeys oli athenelaisen identiteetin perusta, josta olemme vuosien saatossa kieltämättä ajautuneet erilleen. Monet tapahtumat ja konseptit, esimerkiksi Ambient-sauna, jota aikoinaan pidettiin “the tapahtumana”, joka erotti athenelaiset muista teekkareista, ovat hävinneet historian hämärään. Tilalle on kuitenkin tullut runsaasti muuta sisältöä, johon oman athenelaisen identiteettinsä voi perustaa, aina mouhokonferenssista kurpitsansyöntikilpailuun ja Olkkariklubin vaikuttaviin esityksiin. Athenessa valtavan hienoa onkin se, että innostuneita tekijöitä ja osallistujia löytyy jos jonkinlaiseen toimintaan.

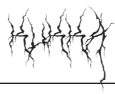
Yksi uusi lehti kiltamme historiassa käännetään myös tämän vuoden lopussa, kun Kukka luovutetaan seuraavan kultivoijansa, päätoimittaja **Vili Kurpan** käsiin. Päätös siirtää päätoimitusvastuu hallituslaiselta toimihenkilölle tuntui luontevalta, mutta aiheuttanee muutaman vanhan Kukan päätoimittajan kääntymisen kalliissa Tempur-sängyssään. Uskon kuitenkin vahvasti, että Vili ja muu toimitus saavat Kukan kukoistamaan niin kauniina, että se säilyttää varmasti paikkansa kiltalaisten sydämissä.

Kukalla on loistava tulevaisuus, mutta haikealtahan se nykyisestä päätoimittajasta kuitenkin tuntuu, että lopulta kaksivuotiseksi venynyt pääsihteeri-toimitussihteeri-pesti **Alexian** kanssa alkaa olla loppusuoralla. Vaikka lehden tekeminen on välillä ollut arkistakin puurtamista, on se aina tarjonnut ainutlaatuisen mahdollisuuden toteuttaa itseään opiskelujen ja töiden lomassa. Kun miettii kuluneita kahta vuotta, tuntuu hienolta, että on saanut liittyä siihen athenelaisten joukkoon, joka tätäkin julkaisua on vuosien saatossa vienyt eteenpäin.

Muistetaan siis korruptionhyllyjä Olkkarille rakennellessamme ja kahvipapujen jauhamisasteesta kinastellessamme myös ne ajat, kun kaikkea ei saatu sponssilahjaksi ja Kukka-lehti oli mustavalkoinen. Jatketaan parhaamme mukaan sitä työtä, jonka athenelaiset ennen meitä ovat tämän yhteisön rakentamiseksi tehneet, jotta myös athenelaiset meidän jälkeemme saisivat nauttia kampuksen parhaasta kahvista ja dänkeimmästä journalismista. Ja mikä tärkeintä, kuunnellaan arjen puristuksessa aina välillä myös omaa sisäistä hippiämme.

Alan

P.S. Jotta jo Kukan numerossa 1/2016 alkanut pastissien sarja saisi arvoisensa päätöksen, on tämä lehti kunnianosoitus ikiomalle ylioppilas-lehdellemme Ainolle. Hauskoja lukuhetkiä!

Puhiksen vartti

Hei ja moi kaikille Kukkafaneille! Tässä viimeiseen vuosimallia 2017 olevaan lehteen kirjoittaessa alkaa vuoden loppuminen tuntua viimeinkin todelta. Syksy on ainakin allekirjoittaneella hujautanut ohi ja tuntuu että varaslähtöä vietettiin vasta eilen. Paljon on hauskaa ja jännittävää on syksylläkin ehtinyt tapahtua ja nyt joulun alla on hyvä hetki hieman pohdiskella sekä mennyttä vuotta että tulevaa.

Syksylläkin tutut tapahtumat, sitsit, vuosijuhlat ja muut iloiset meiningit ovat pyörineet totuttuun tapaan. Vaikka Höpöhöpöjä on yhtä hauska sitsa-ta joka ikinen vuosi (allekirjoittaneella takana nyt viidet), on ollut mahtava nähdä myös kaikkea uutta jännittävää, ihan vain yhtenä esimerkkinä Prodekon, Pisteiden ja AMS:n kanssa pelattu Taiteiden yön kaljakroketimestaruuskilpailu. Edunvalvontaa on viety uusille leveille lahjoitusprofessuurihankkeen muodossa. Olkkari on päivittynyt uuden television, tietokonenurkkauksen, sohvien ja valtavan pakastimen muodossa.

Yksittäiset jutut, hankinnat ja tapahtumat ovat toki siistejä, mutta joka vuosi yksi ilahduttavimmista asioista ja vuoden kohokohdista on nähdä uuden phuksivuosisikurssin saapuminen ja kasvaminen athenelaisiksi. Tätä tässä Olkkarilla kirjoittaessanikin on ympärillä useampi Studio 1:n kuvankäsittelykieroksen parissa intensiivisesti tuumailevia phuksia. Flashbackit neljän vuoden taakse samoihin tunnelmiin ovat eläväisiä. Niihin kuuluu toki hajottavia hetkiä Paniikista perjantain ja lauantain väliseltä yöltä, mutta erityisesti se, että ne hetket koettiin yhdessä, porukalla ja toisiaan auttaen. Athenen hengestä, fiiliksestä ja kulttuurista voi sanoa paljon, mutta se on olemassa vain ja ainoastaan jokaisen täältä itsensä löytävän yksittäisen opiskelijan ansiosta.

Phuksit, ensimmäisen syksyn kouluhommien määrä yhdistettynä aktiiviseen opiskelija- ja kiltaelämään on oikeasti paljon, ja oma jaksaminen voi oikeasti

olla koetuksella. Uskaltakaa ottaa myös rauhassa, pyytää apua kipparilta, isoilta tai keneltä tahansa, älkääkä murehtiko liikaa muiden opiskelutahdista, kurssivalinnoista tai suorittamisesta. Joskus hetkeksi vapaalle vaihtaminen on juuri se mitä kaivataan, vaikka deadlineja olisi odottamassa ja raportti kesken. Asialliset hommat tulee tietty hoitaa kunnolla ja suunnittelemalla pystyy elämästään tekemään helpompaa. Yhtä tärkeää on kuitenkin opetella lähtemään kunnolla vapaalle, jättämään läppäri ja kouluhommat T-talolle ja unohtaa hetkeksi velvollisuudet. Projektit odottavat aina seuraavaan päivään ja jokaisesta tentistä pääsee läpi ennen kuin valmistuu. Näistä asioista kannattaa välillä muistutella myös meitä vanhempia opiskelijoita.

Eräs infolaisten diplomitoita paljon valvonut professori pani merkille, että infolaisten diplomitoiden esipuheissa muistellaan poikkeuksellisen paljon kilttaa ja sen kanssa vietettyjä vuosia. Vaikka omakin valmistuminen häämöttää uhkaavasti, ei sen uhkaavaan päivän joskus koittaessa tarvitse miettiä ketä ja mitä on viimevuosien muistoista, riemun hetkistä ja ihmisenä kasvamisesta kiittäminen.

Joulu lähestyy ja vaikka se ei pitkä olekaan, kannustan kaikkia omistamaan sen puhtaasti hauskanpidolle, yhdessäololle perheen tai ystävien kanssa ja sopivan överille jouluruokien mässäilylle. Uusi vuosi lähtee vauhdilla käyntiin, ja uudet reippaat puuhailijat jatkavat killan päivittäistä pyörittämistä, tapahtumien järkkäilyä ja koulutusohjelman kehittämistä. Tsemppiä kaikille uusille toimijoille, mahtavaa phuksikevättä sekä mahdollisen Wapun odotusta valovoimaiselle IV17:lle, ja ennen kaikkea ihanaa joulunaikaa ja riemukasta uutta vuotta ihan jokaiselle kiltalaiselle.

Kiitos.

- Antti

Yessica ja Yannica, tuttavallisemmin Yessi ja Yanni, ovat nykyajan trendikkäitä stadilaisteinejä, joiden ripsipidennysten yhteenlaskettu pituus ylittää 6 senttimetriä ja contourit näkyvät Kuuhun asti. Tytöt ovat perillä kaikista tärkeistä tapahtumista, ja siksi he ovatkin nyt päätyneet juhlimaan 18-vuotiaasta Athenea.

Athenen 18v synttärit

Yessica: Siis mitä vittuu tänä viikonloppuna ees tapahtu? Luulin et tää olis joku ihan perus baaririkeissi et mennää tyylillä Baarikärpäsee, mut kai ois pitäny hiffaa et jos jollain on nii outo nimi ku "Athene" nii ei se tiiä miten täysikäsen pitäis bailaa.

Yannica: Nii, siis ku kuulin näist bileist silt Yohannan isobroidilt ni kelasin vaan et nyt mennään vähän krebua vanhempien miesten kaa. Mut ne oliki kaikki ihan _vitun_ vanhoja ja pukeutunu johonki pukuun. Wtf?

Yessica: Ja ne muijatkki oli jossai vanhojenmekois, niiku d44 en mä vaan.

Yannica: Nälä, en haluis olla mikää h8r mut en tajuu miks ne ei halunnu näyttää niiden säärää? Niiden meikit oli kuitenkin on fleek ja kaikkee.

Yessica: Siis must tuntu et oltii tuol bileis ihan nuorisolaisii AF, kaikki oli jotain tyylillä kolmekymppisii vaik ne oli 18v bileet. Kui jollai nuorel voi olla nii vanhoi frendeit?

Yannica: Ismo, me oltii kuitenkin kuumimmat muijat siel. Just sayin'. Ja olihan osa niistä kündeistki iha komeit, varmaa osais paremmin hommansa ku noi meidän ikäset.

Yessica: Mis ne bileet muute järkättii, oliko se tyylillä esbääs?

Yannica: Joo, jossain tyylillä koulul. Vitun hiket

ku ilmeisesti hengaaki siel kaikki päivät, lintsateski vaa jää sinne koululle. Tai siit Yohannan isobroidi ainaki ain puhuu, et se menee johonki makkariin.

Yessica: Mut ne oli kyl ihan cool, se Athene sai kyl ihan siiste lahjoi. Ja ihan vitusti viinaa, ei mul ainakaa kestäis pää ku olin silloinki vaa syöny jonku greipin lounaaks. Mut se auto oli kyl vähän fail, mun faija anto mulle ainaki bemarkin. En mä kyl tota Tuta-merkkii ajais ikinä.

Yannica: Joo, ja sil Athenel on salee aika paljo rahaa. Ku sil oli tarjol jotai fancyy eikä pelkkää sipsii ja boolii. Miksköhä se ei asu stadiis?

Yessica: No ainaki se oli hankkinu bussit stadiin.

Yannica: No mut eihän se ees ollu stadi, joku Hakaniemi! Ja luulin et vihdoinkin päästäis krebua niiden ihme pönötysetkojen jälkee, mut me mentii istuu pöytää niinku jossai sukujuhlis. Ja kuulemma ei ees vittu sais nousta pöydästä ja mua katottii vähä pahasti ku sometin sii.

Yessica: Sit se laulaminen ja ihme kirjoihin kirjottaminen, en mä mihinkää karaokee tullu. Mut oli siel kyl hyvä fiilis niiden vanhusten välillä. Aik söpöä miten ne palkitsi toisiaan ja oli siit ihan fiilareis.

Yannica: Ja kylhän ne sit lopult oli ihan gänäs, et kai niilki on sit jotai elämää vaik vaikuttaaki nii lame.

Yannica: Pakko sanoo, et olin kyl jo niiniin luovuttanu näiden bileiden suhtee, mut ne jatkot oli huikeet.

Yessica: Nälä, iha ebin.

Yannica: En iha muista mitä kaikkee siel tapahtu, mut taisin pyytää Yohannan broidii viemää mut sinne makkariin tai mikä se olikaa. En kyl oo oikee varma mitä se vastas, ku taisin sammuu sohvalle siin vaihees.

Yessica: Onhan se nyt ihan bae. Veti siel jatkoilki ainaki joku 10 juomaa, en tajuu miten se pystyy.

Yannica: Ne seuraavan päivän bileet oli kyl viel oudommat ku se ite juhla.

Yessica: Nälää, kaikki oli jossain ihan oudois

vaatteis, tai sit ilman vaatteit, ihan niinku ei yhtää göröstäis mitä kaikki kelaat niistä. Scarred for lyfe oikeesti.

Yannica: Mp siit et Yohannan isobroidi osallistu mangina racingiin?

Yessica: Se oli kyl ihan vitun haram. Niiku koko homma. Pakko sanoo et sil on kyl grower...

Yannica: Mist tiiät???

Yessica: No siis tota... ku sä jäit sinne sohvalle, ni lähin ehk jatkoille sen kaa.

Yannica: Muija what!?!?

Yessica: Sorry girl, se vaan vähän niinku tapahtu. Ei siin kyl lopult ollu oikee mitään tavottelemisen arvosta.

Yannica: Okei... No, yolo. Ismo, oot kuitenkin mun main bitch. Chicks before dicks.

Yessica: Aww, niin säki oot mun main bitch.

Yannica: Pakko sanoo et oli nää bileet kyl ihan lit AF. Onnee Athene, kuka vittu ootkaa.

Teini - suomi -sanasto

Ismo - Ihan sama mulle oikeestaan
Bae - Before anyone else
Nälä - No älä
Ramu - Ragemutsi
Ei göröst - Ei kiinnosta
Mp - Mielipide
H8r - Hater
Krebata - Kreisibailata
Lit - Ihan vitun mahtava
Haram - Ei kosher

JALO ROTTI

Julkaisemme rakastetun kolumnistin sensuroimattomat kommentit Mökkikukan kulsseista

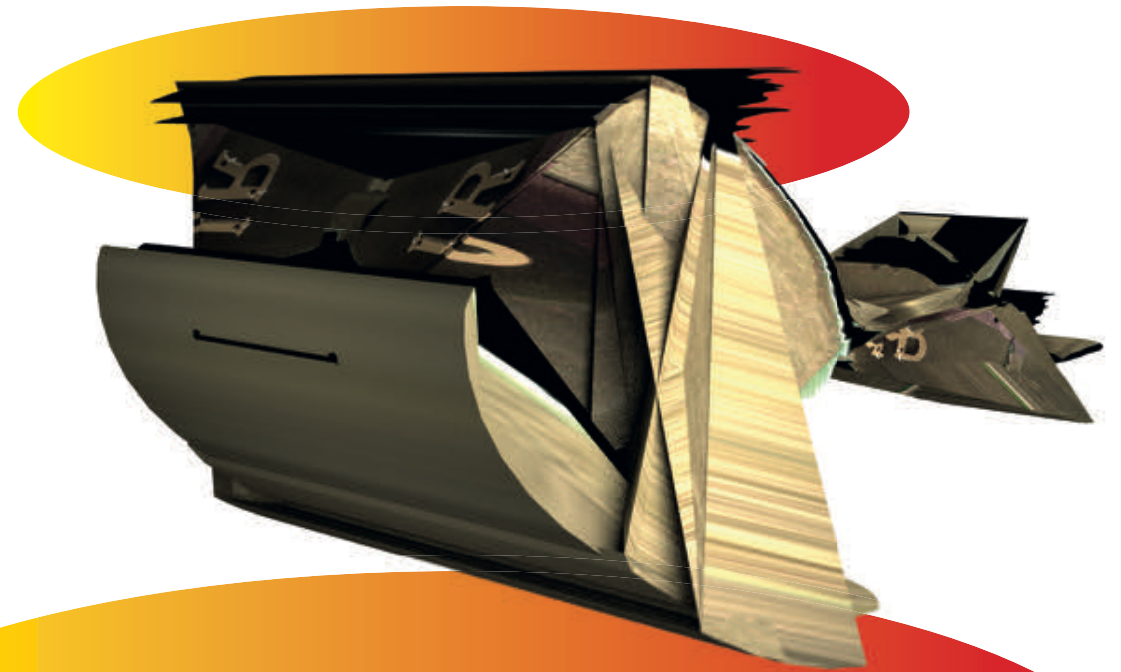
Jep, minä täällä taas.

Vuosihan siitä on jo vierähtänyt, kuin minä arvovaltaisten kollegoideni kanssa kirjoitin yhtä modernin median mestariteosta Lohjan Grand Hotel Berg Resort -jossain, ei tuotakaan enää yksinkertainen toimittaja muista. Kollegani kuitenkin jälleen kehoittivat, että "kyllä, arvovaltainen toimittaja, kaipaamme panostanne tähän loistokkaan printtimedian jalokiveen, eli Mökkikukaan".

Toimitus on kuitenkin muuttunut huomattavasti viime näkemästä. Organisaatiomme on nähnyt niin irtisanomia ja lomautuksia kuin myös sitä, että täällä kirjoittavat yhä juttuja ne, joiden olisi pitänyt lähteä jo

kolme kukkaa sitten. Mitä kuitenkaan yksi minun kaltaiseni rivitoimittaja on tällaisia kommentteja kirjoittamaan lehteen, mutta hups tässähän mennään. Suurin muutos lieinee kuitenkin allekirjoittaneessa itsessään, sillä minulla on varmaan ainakin yksi promille vähemmän alkoholia puhtoisessa siniseen taittavassa veressäni, jota tosin olen viime aikoina pursotellut ties mihinkä väkivaltaisten pullonavausyritysten seurauksena viimeisinä aikoina ja niiden lähietkinä.

Ei tämän lehden pelastamisesta ole kuitenkaan tälläkään kertaa helppoa tehty. Organisaatiomme kohtasi useita logistiikka- ja kulttuurihaasteita, kun päädyimme tällaiselle perkeleen hämärälle Arkkitehtikillan Majalle, jossa aika objektiivisesti kaiken voi

todeta olevan paskaa, paitsi tässä lehdessä esiintyvät "Hyvät jutut" (toim. huom. kyseinen artikkeli ei valitettavasti päätnyt Kukaan 3/2017).

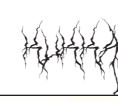
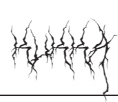
Mutta minkä takia tästäkin elämästä on tehty niin perkeleen vaikeaa tällekin saatatan infernaaliselle uudistushaluiselle paskahimmelille? No varmaan siksi, että jälleen kerran tätä sulosointuisen syöpäläistoimituksen jalointa päättähteä, allekirjoittanutta, ympäröi kuvaton tavaton saasta, joka tukehduuttaa kaiken ilman siitä luovuudesta, jota yritän kaksin käsin tunkea tämän omaan mahdottomuuteensa kaatuvaan mätään toimitukseen. Ihmiset esittelevät jotain saatatan naamojaan, jotka ovat filtteröineet kahteen väriin jonkun vitun suomi-nimisen maan filttareiden mukaan. Siis jumalauta!

Jos pitää oma naama laittaa kahteen niin ei köhän se kirveelläkin luonnistu!

Voi luomisen jumalauta kun ei tästä saa mitään, olo on kuin mustalaislegioonassa vuonna 37, jolloin turmio oli varmaa, kun ei edes Jeesus ollut meidän pientä persettämme pelastamassa! Lopulta hukumme kai siihen syvään paskaan joka tunkeutuu kurkkuumme tästä kaltoinkohdellun Moccamasterin kaltaisesta helvetin portaalista ja tuhoaa tämän linnoituksen viimeisenkin keveän, hehkeän, sievän henkäisyn.

Ystävällisin terveisin,

Painukaa nyt jo vittuun ja pyyhkikää tällä lehdellä vihamiehenne persettä

RAP-LYRIIKAT SUOMEKSI

NÖYRÄ.

Narttu, ole nöyrä (kuu, narttu)
 Istu alas (ylös, lil, hol 'up, lil' narttu)
 Ole nöyrä (kuollut, narttu)
 Istu alas (istu, istu, lil, istu alas, nauraa)
 Olkoon nöyrä (jos "ylöspäin", "ylöspäin")
 Narttu, istu alas (kuu, ylös, narttu)
 Ole nöyrä (lintu, narttu)
 Istu alas (jos se ylös, ylös tai alas)
 Olkoon nöyrä (jos "ylöspäin", "ylöspäin")
 Istu alas (ylös, ylös, lil ', hol' ylös, lil 'narttu)
 Ole nöyrä (kuollut, narttu)
 Istu alas (istu, istu, lil, istu alas, nauraa)
 Olkoon nöyrä (jos "ylöspäin", "ylöspäin")
 Narttu, istu alas (kuu, ylös, narttu)
 Ole nöyrä (lintu, narttu)
 Istu alas (jos se ylös, ylös tai alas)

KULTAKAIVURI

(Hän antaa minulle rahaa) Nyt en sano,
 että hän on kultakaivuri
 (Kun minulla on tarve) Mutta hän ei ole
 messin 'ilman rikki Niggas
 (Hän antaa minulle rahaa.) Nyt en sano,
 että hän on kultakaivuri
 (Kun minulla on tarve) Mutta hän ei ole
 messin 'ilman rikki Niggas
 (Minun täytyy lähteä) Päästä alas tyttö,
 mene päähän, mene alas
 (Minun täytyy lähteä) Päästä alas tyttö,
 mene päähän, mene alas

VITUN ONGELMAT

Rakastan pahoja nartuja, se on minun
 vitun ongelma
 Ja joo, minä haluan vittu, minulla on vitun
 ongelma

SEREMONIAMESTARI VASARA

Et voi koskettaa tätä
 Et voi koskettaa tätä
 Et voi koskettaa tätä
 Et voi koskettaa tätä

EN VITTU SINUA

Vittu, en vittu sinua
 Sinä olet tyhmä perse narttu, en ole vitun
 kanssasi
 Sinä pieni, sinä pieni tyhmä perse narttu,
 en ole vittu kanssasi
 Minulla on miljoona miljardia asiaa, mitä
 haluaisin tehdä
 Jotka olla vitun kanssasi, pieni typerä aasi

En anna vittua, en anna vittua
 En, en, en anna vittua
 Narttu, en anna vittu sinua
 Tai mitä tahansa
 Älä anna vittu sinua, tai mitä tahansa

KUUMALINJA BLING

Soitit minut matkapuhelimeeni
 Myöhäinen yö, kun tarvitset rakkauteni
 Soita minulle kännykässäni
 Myöhäinen yö, kun tarvitset rakkauteni
 Ja tiedän, milloin tämä hotline bling
 Tämä voi tarkoittaa vain yhtä asiaa
 Tiedän, milloin tämä hotline bling
 Tämä voi tarkoittaa vain yhtä asiaa

HUKKAA ITSESI

Katso, jos sinulla olisi ollut yksi laukaus tai
 yksi tilaisuus
 Tartu kaikkiin mitä ikinä halunnut
 Kerääkö se hetken kuluttua vai antaako se
 liukua?

NAMUTÄÄDIN MOUHOPALSTA

” Yrityssuhteetkin ovat menossa helvettiin, kun yhteistyökumppanit antavat killalle enää vain roinaa ja roskisentäytettä.

läävänä! Hallitus ei korjaa vuosijuhlahalahjoaan pois, phuksit hävittävät kahvikoneen osia, ja vuosijuhlatoimikuntakin on jättänyt peniksenjatke-miniautonsa ympäri lattiaita, vaikka niissä ei ole edes enää renkaita jäljellä! Mikä näitä ihmisiä oikein vaivaa?

Yrityssuhteetkin ovat menossa helvettiin, kun yhteistyökumppanit antavat killalle enää vain roinaa ja roskisentäytettä. Kenen idea oli koristella televisioseinä pinkeillä muovielukoilla? Tai laittaa pahvinen Arnold seisomaan keskelle keskeistä Olkkari-kulkuväylää? Joltain yritykseltä tuli sentään muka-tarpeellinen hylly, mutta nekin olettivat, että OTMK ka-saa sen. Häh?!

Ja siis mikä vittu se valkoinen Isojal-ka oikeesti oli? Järkyttävän karvaista ja turhaa olkkarintäytettä, joka haisee siinä lattialla hirvittävälle ja vie neliö-metreittäin tilaa. Iso valkoinen pelot-tava hahmo – Jaxuhali? Pikemminkin Jaxuhail.

Entäs ne kahvikupit? Mikä siinä on niin saatanan vaikeaa tiskata yksi

kahvikuppi käytön jälkeen? Hallitus tai parikin on yrittänyt tätä epäkoh-taa korjata – huonolla menestyksellä. Eikö jo ihan leikki-ikäiselle lapselle-kin ole opetettu, että omat jäljet siivo-taan? Itseäni kompaten: niin vitusti ei yhtään tää.

Sitten on se yksi murheenkryyni ni-meltä kahvinkeitto. Milloin ei jauhaja toimi, milloin laitetaan lisälämpölevy päälle, milloin löytyy puruja kahvin seasta. Onpa joku joskus kuvitellut keittävänsä kahvia, mutta unohtanut

laittaa kahvinkeittimen päälle. Siinä sitten puoli tuntia myöhemmin ih-metellään, missä se kahvi oikein vii-pyy, kun ei osata käyttää pistorasian ajastinta. Tolloja, sanon minä.

Phuksikasvatuskin on pilalla pilalla, kun nuorimmatkin ovat löytäneet Olkkarin paheet. Silloin, kun minä olin phuksi, ei ollut Studio 1 -dedis-ten välissä aikaa pelata tetris-pelejä tai harrastaa muita meluisia aktivi-teetteja kiltahuoneella. Silloin istut-tiin perjantaipaniikissa päivät pitkät. Missä on perinteet?! Eikö kukaan ole kertonut näille nuorille sukupolville,

” Eikö kukaan ole kertonut näille nuorille sukupolville, että he eivät ole niin saatanan fiksu-ja kuin mitä he kuvittelevat?

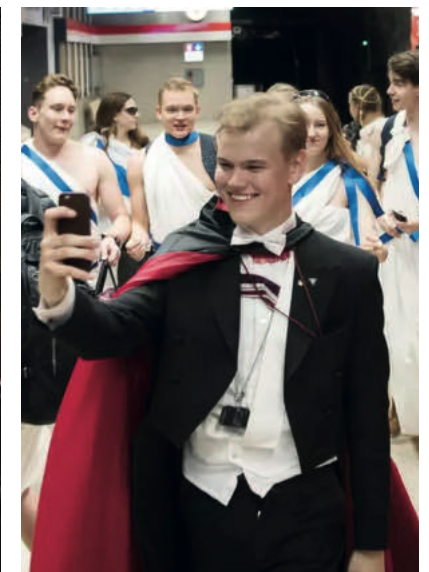
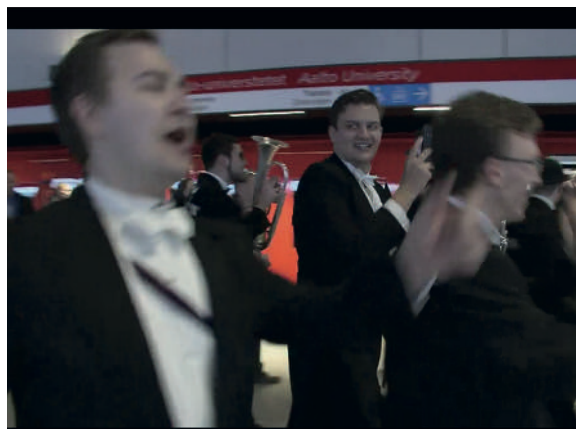
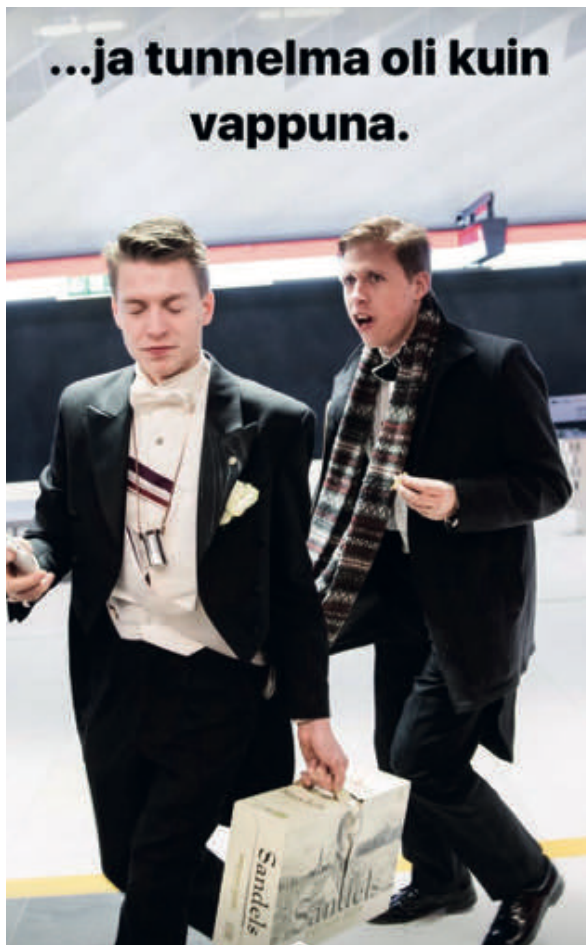
että he eivät ole niin saatanan fiksuja kuin mitä he kuvittelevat?

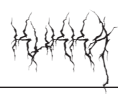
Ja se vitun saha. Miksi Olkkarilla on vittu saha?! Jos phuksit tai muut epämääräiset toimimattomuuskun-nat tarvitsevat sahaa ruumiinhau-taamishommiinsa, voivat he käyttää siihen vaikka Leikki- ja laulusektorin resursseja, ei Olkkarin. Kaiken kukkuraksi saha ei edes ole tyylikkäästi jossain sahalokerossa tai -kaapissa piilossa vaan hengailee tuossa keskel-lä tietokonepöytiä näppärästi näppäi-mistöjen ja Aino-lehtien seassa. Ai että mikä näky, kyllä silmä lepää.

NOW I BELIEVE: LÄNSIMETRO

Informaatioverkostojen kilta Athene ry järjesti Länsimetron avajaisia valmistele-
van illallistilaisuuden Infoähkyn, joka
huipentui aamuyöllä ensimmäiseen
metromatkaan. Kukan toimitus oli pai-
kan päällä seuraamassa juhlahumua.

Kukan toimitus pääsi haastattelemaan eräitä juhlallisuuksiin osallistuneita vieraita. Haastateltavista huokui onnellisuus, mutta kahvinkulutuksen perusteella väsymys päivän juhlallisuuksista alkoi jo painaa.

H = haastattelija

K = Kaarle

L = Liisi

H: Olemme liikkeellä! Tunnelma on sen mukainen! (koko vaunu tuulettaa)

H: Nyt se on todistettu – Länsimetro toimii! Länsimetro toimii!

L: Woo-oooooooo!

K: Kyllä, nimenomaan, nimenomaan.

H: Mitkä fiilikset?

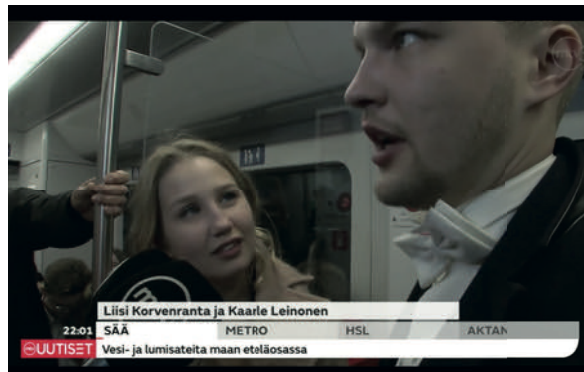
L: Siis aivan uskomaton fiilis. En mä uskonu et tää päivä koittaisi IKINÄ!

H: Etkö uskonut että Länsimetro ikinä liikkuu?!

L: En mä uskonut!

H: Miksi näin?

L: Noh... koska... noh kyl sä tiiät :D

K: Kun kerrottiin, että tänä päivänä aamulla 05:09 lähtee metro. Siinä kohtaa mä olin sillee että nyt on pakko... se on fakta! Siin kohtaa me porukalla, mä uskoin – kyllä, mä uskoin – me oltiin et: pakko! Täs kohtaa, laitetaan taksi Matinkylään – mennään! (huikka kahvimukista)

L: Ja täs me ollaan.

H: Noh, tuleeko käytettyä enemmän metroa?

K: Varmasti!

L: Aivan varmasti!

K: Stadiin ainakin, siis keskustaan, Kamppi ja muuta, kyllä. Ehdottomasti.

L: Kyl koulumatka nopeutuu ainakin puolel tunnil.

K: Jeep.

H: Oisko jotain Länsimetro-vitsiä heittää?

K: Noh.

Aikasemminhan oli tää "I want to believe", tämmönen haalarimerkki opiskelijoilla, mis oli siis niinku

Länsimetron kuva ja about vuosi 2017 tai vastaavaa. "I still believe" tai joku vastaava? Joo – mut parempaa vitsiä ei heru täs kohtaa "D" Näin aikasin.

H: "We still believe"?

L: "Edelleen", joo.

H: Saisko hei nimet vielä jos päädytte iltauutisiin?

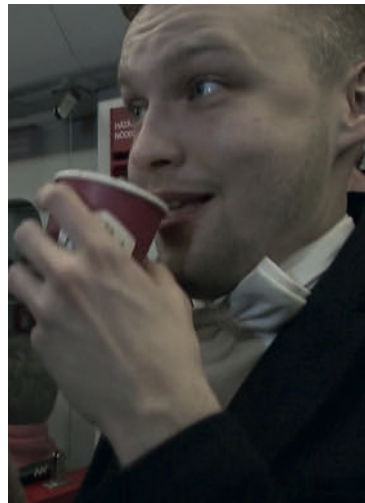
K: Sano vaan.

L: Koosi Lirvenranta.

K: Laarle Keinonen.

H: Hienoa. Oikein hyvää kyytiä!

K: Kiitos samoin, kiitos!

MATKAMIEHEN GT

KIIHTYVYYS 0-100 KM/H: 250KM/H

HUIPPUNOPEUS: 4,7S

KULUTUS (VALMISTAJAN ILMOITTAMA):

KOEAJON KULUTUS: 10,1L

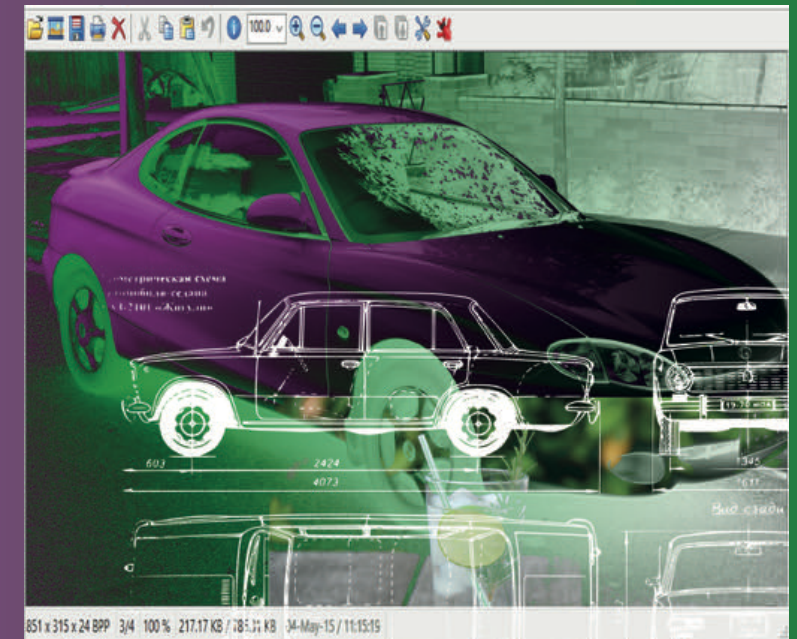

Uusi S5 omaa edeltäjänsä tavoin ahdetun V6-moottorin. Hevosvoimia on tullut lisää 21, mutta vääntöä peräti 60Nm:iä. Entistä laajemmalla kierrosalueella, joka tekee tästä todellisen ajonautinnon. Tuttu nollasta sataseen kiskaistaan nyt alle viidessä sekunnissa eli silläkin saralla on tullut parannusta 4 kymmenystä. Jos se nyt on jollekin tärkeää. Hintaa on tullut lisää noin 3000 euroa.

S5 on saatavana myös Sport-backina 105340 euron hinnalla ja rätkikattoisena cabrio 117 487 eurolla. Iso summa autosta, mutta rahalla saa paljon vastinetta. Suomen valtio rikastuu tämän oston myötä autoveron ansiosta 38803,91 euroa ja siihen lätkäistään päällä tietenkin vielä arvonlisävero 24%.

Ahdettu V6 pitää muhkean matalaa murinaa. Voimaa on tyhjäkäynnistä alkaen aivan riittävästi. S5 on parhaimmillaan matkamiehen alla joko autobaanalla mittarissa kaikki mitä valmistaja lupaa tai sitten loivahkoilla mutkateilla. Todellinen ajonautinto, jolla on helppo näyttää perävaloja kanssa-autoilijoille.

Kattoluukkua ei voi pitää täysin auki yli 45 vauhdissa lainkaan kamalan human vuoksi. Edes raon pie-

mentäminen ei paranna tilannetta.

Koeajokulutus oli 10.1 litraa. Voima vaatii polttoainetta, ei siitä sen enempää. 2012 koeajojimme viimeksi S5:n ja silloin koeajon keskikulutus oli 11.3 litraa. Todennäköisesti moottoritekniikka on kehittynyt yli litran verran, sillä kaasujalan keventyminen ei voi olla mahdollista. Valmistajan ilmoittama luke-ma on nimittäin pienentynyt 7 desiiä.

JÄLKIMAKU

Audi S5 on tyylikäs ja särmikäs sportti, jolla ajaminen on nautinnollista. Vaikka perheessäni on kaksi pientä lasta, niin kaksioisuus ei kyllä haitannut yhtään. Kyllä coupe on vaan kaunis.

Laajenna sanavarastoasi

KIKKELIMIES

Kikkelimies tarkoittaa miestä, joka on Haaga-Helian tai muun vastaavan koulutuksen käynyt pikkutakkeja pitävä mies, joka ei ole älykäs. Kikkelimies on kuitenkin kova seuramies ja periaatteessa ihan hauskaa seuraa, paitsi kännissä firman pikkujouluissa kun lähentely, vaivaannuttava pikkutuhmailu ja yleinen kikkelöinti menee yli.

Lähde: Vauva.fi

DIPLOMI-INSINÖÖRI

Diplomi-insinööri menee usein sekaisin insinöörin kanssa, turhaan, sillä ne ovat sama asia. Insinöörit opiskelevat rakettihommia, mutta eivät kuitenkaan osaa mitään ja työskentelevät lopuksi tavishommissa. He myös sössivät kaiken, vaikkei sitä heille edes sössittäväksi antaisi. Mikäli insinöörit johtaisivat sairaalaa, olisi jokaisessa ovesa silmänpohjan skannauksella avautuva ovi. Lisäksi potilaiden paskalle olisi valmisteltu "jo vaikka millaista imevää ja steriloisvaa konetta". Toisaalta mikäli diplomi-insinöörejä ei olisi, asuisimme yhä mutamajoissa. Lisäksi insinööreille tulee antaa seksiä, sillä muuten he päättävät nukkua matolla ja sen jälkeen häiritsevät teitä sosiaalisessa mediassa, kunnes hankitte kahden vuoden jälkeen lähestymiskiellon.

Lähde: Vauva.fi

NELIKYMPPIINEN

Nelikymppinen on ihminen, jonka elämä on ohi. Mitään hauskaa tai kivaa ei ole enää edessä. Mikäli nelikymppinen ei ole saavuttanut jotain elämässään, hän ei ikinä saa sitä, etenkin jos on nainen ja suomalainen. Nelikymppiset ovat itsesäällissä piehtaroivia, säälettäviä defaitisteja. Nelikymppiset suunnittelevat vallankumouksia. Nelikymppiset saavat myös lisää voimia. Nelikymppisillä on myös erittäin viriili, 16 vuotta nuorempi mies. Nelikymppiset olivat myös sukunsa toivoja ja tähtiä, mutta ovat nyt olleet 16 vuotta työttöminä.

Lähde: Vauva.fi

VIISIKYMPPIINEN

Viisikymppinen on ihminen, jonka työelämä on parhaimmillaan ja mielenkiintoinen elämä on alkanut. Kaikenlaista menoa on. Viisikymppisillä on uusi mies ja hottia seksiä. Lisäksi he flirttailevat useiden muiden miesten kanssa.

Lähde: Vauva.fi

UNELMIEN MIES

Unelmien mies on uros, joka on lyhyt, akateeminen kaupunkilaismies, jonka elämä on kunnossa. Unelmien mies on eläinrakas ja hiljainen ja pitää myös naisista. Unelmien miehen silmissä on kultaisia pilkkuja ja hän on ylipainoinen. Unelmien mies pukeutuu junttimaisesti. Unelmien mies tuo paljon rahaa kotiin, eikä juuri häiritse. Unelmien mies ei ole öljytty.

Lähde: Vauva.fi

Kukka 4/2017 tarjoaa takautuvan katsauksen loppuvuoden ihmiskohtaloihin, à la lehden pettämätön astrologi-horologi-osasto. Jos et tunnista seuraavia kuluneen syksyn tapahtumia elämästäsi, piru sinut periköön, senkin kohtalon oikku!

Isoisemme isien taistelevan itsenäisyyden puolesta ajautuu aina välillä pohtimaan, mikä roolimme on tässä yksinkertaisessa maailmassa. Kuten sodanajan lotatkin kuitenkin tähtitorneissaan tiesivät, niin paljon voi tulkita taivaalla vilkkuvista valoista. Kukan asiantuntevat astrologi-horologit haluavat selittää teille nyt rakkaudella, kuinka juuri teidän pitäisi tulkita omaa 100-vuotiaista Suomivuottanne näiden taivaalla tuikkivien tähtien liikkeistä, tai mikä se nyt onkaan.

Vesimies

Vesihenkilön tai paremmin vesioletetun syksy kuluu hommien parissa. Ahkera vesioletettu jaksaa keskittyä itsensä kehittämiseen ja haaveilee arkena jokasunnuntaisesta rauhallisesta joogasessioista. Vesihenkilö ei aina koe itseään suomalaiseksi, hän on ennemmin maailman kansalainen, siksi Suomi100 ei kovin hetkauta. Itsenäisyyspäivää hän silti viettää rakkaiden ystäviensä seurassa katsoen linna juhlia idyllisessä (Otarannan) yksiössään. Kuitenkin ennen sitä, syksyyn mahtuu ajatuksia herättäviä kuutamoyön seikkailuja.

Oinas

Oinashan tarkoittaa kuohittua pässiä. Pässä (Ovis aries) on vuohieläinten alaheimoon kuuluva nisäkäs, jota kasvatetaan etenkin sen villan, lihan ja maidon vuoksi, tuttavallisemmin uros-lammas. Jolta ei muuten maitoa heru. Mutta pässihän tarkoittaa idioottia eli helpommin kuvailtuna ei ihan niin skarppia, joten ker-tokaamme siis siitä. Skarppi on ärsyttävä sana. (1_Irina_1, 2014. Julkaistu Demi.fi:ssä) Niinpä siis tarkoitetaan, että olet kuohittu ärsyttävyys, eli ilmeisesti et-enää-niin-perseestä oleva tyyppi. Joten eiköhän se vuosikin sitten siltä näytä. Oinashan on siis eläinradan todellinen kikkelimies.

Härkä

Vapun tapahtumat painavat edelleen mieltäsi ja kesän vietit enimmäkseen katsoen netflixii ja haaveillen uudesta aaltoihastuksesta. Syksyn alkaessa Niemi on kuhissut uusia tulokkaita. Kukka tietää, että tässä kuussa löydät seuraa "netflixin" katseluun ja Onni suosii sinua loppuvuonnakin. Höpöillä sitsatessa löydät toteemiturvasanasi. Tämä sana kannattaa muistaa, sillä viimeistään ensi silliksellä sille tulee käyttöä.

Kalat

Syksyn lukuisien tapahtumien keskellä alat pohtimaan (opiskelija)elämän merkitystä. Smökkibileiden päättyessä yhä uudestaan uuden tuttavuuden jatkoille, olet varma, että täältä SE oikea löytyy. Krapula-aamuna useimmiten yksin herätessäsi, uskot kuitenkin silliksen pelastavaan voimaan ja niistä silliksistä maagisimpaan eli Infoähkyn Purskusessioon. "What happens in tietsä siellä niin en mä sit voi kertoa."

Vaaka

Tasapainoton elämäsi lakkaa olemasta tasapainotonta, ja olet tasapainoinen. Painosi on tassa, sillä tasassa on huomattavasti painoa sen painotasatessa taseesi panoa. Panoton tussu on tassupainottoman tasatonta, kun painontasatonta tasapainoa panotasataan.

Neitsyt

Nyt. Kyllä, nyt se muuttuu. Luullessasi liittyvän vain aivan tavanomaisille vuosijuhlasilliksille, huomaat yllättäen päätyneesi villiin orgioihin. Hekumallisen esileikin jatkuessa tuntikausia saunan syövereissä huomaat kuitenkin onnesi kuin viuhahtaneen ohitsesi, kun entinen phuksikapteeni ilmestyy paikalle ja lopettaa orgiat jotta viattomat phuksitytöt pääsisivät siivoamaan rietaiden menojenne jälkiä. Voi vittu ei vielääkään, toteat ennen kuin kömmit takaisin JMT1:n solujen vuoteiden alle asumaan pölykoirien ja tyhjen Coca-Cola-zero-tölkkien sekaan.

Kelat

Havahduttuasi elämän katkerasta krapulan pahoinpitelystä havahdut siihen, ettei yksinäisen solun postiluukusta tule muita kuin maksumuistutuksia. Muutama sukulainen on jo lähettänyt mustan pahoittelukortin, koska on luullut sinua kuolleeksi. Riipivän pahanolon petollisesta kaksintaistelusta nousee kuitenkin ylös hiukan kuin feenix-lintu ja ryntään Paaniikkiin lähettämään korjausvaatimusta Kelan internet-lomakkein. Jo vanhan ankeriaan elkein lähetät selittelyt, kuinka toissavuonna palohälytykseen päättynyt tentti joutui aika-avaruuden poimuista uusintaan vasta huomenna, ja siksi et ole vielä saanut noppia. Epämääräinen elämäsi on täysin posketonta, mutta niin vain Kelat lähettävät kaloja postilaatikkoosi. Tässä tarkoitetaan siis postimyyntivaimoja, joilla vain sattuu olemana sama horoskooppi. Niiden avulla pistät pystyyn Otaniemen huppeimman postimyyntivaimobordellin, ja myöhemmin laajennat toimintaasi ostamalla koko JMT1:n aulan liiketoimintasi käyttöön. Onneksi olkoon!

Rapu

Työtilanteesi korostuu tällä viikolla ja saatat joutua joustamaan muuttuviin olosuhteisiin. Pragmaattinen Saturnus työpäiväsi vyöhykkeessä tekee kaksi vahvaa näkökulmaa tiistaina ja keskiviikkona, antaen sinulle jonkin verran ansaintavoimaa, mutta muistuttaa siitä, että sinun on oltava erittäin johdonmukainen ja luotettava Onnekas yllätys voi näkyä perjantaina ja tekee sinut viihtyisäksi! Verbaalinen Mercury ja aktiivinen Mars yhdistävät lauanta, mikä voisi käynnistää sosiaalisen elämän hausalla tavalla. Osallistu enemmän naapurustoimintaan ja näe kenet tapaavat!

Leijona

Olet rohkea itsenäisen Suomen puolustaja, jonka hiukset muistuttavat paljonkin tähtikuviosi leijonan yllättävän komean tuuhean harjaa. Koska oikeudenmukaisuus on sielusi pohja, haluat taata sen myös Niemen hämärimmillään syrjäkujilla. Niinpä hankit useita leijonia ja krokotiileja, joita kahlitset Kulttuurikäytävän käytäville. Ruokit niitä valtavilla ruhon-osilla aina kerran tai pari kuukaudessa, niin että mikäli jokin muu-kuin-IE sattuisi yrittää murtautua käytävän antimiin, leijona nopeasti hotkaisisi suihinsa. Tehtävä voi vaikuttaa vaikealta, mutta kukaan muu kuin leijona-horoskooppien ihminen ei takuulla ole ratsastanut leijonalla Arkkitehtien vuosijuhlille.

Skorpioni

Perseesi on kuin pistävä mulkku, paitsi että myrkyllinen. Ihan oikeasti miten kelaat että elämä menee tolla tavalla? No ei se vittu kulje, sinun Suomi 100 tulee tulemaan perseestä ja ei sillä hyvällä tavalla, että sun pistävä mulkkusi tulisi, vaan tässä oli allegoria siihen että se on kakkaa, niin kuin siitä mitä tulee normaalista perseestä, ja siis normaalilla ei tarkoiteta sun normaalia, vaan sulle erilaista eli sellaista persettä jossa on kaksi kumpua ja joka hyllyy.

Kaunis

Sisäinen kauneutesi huomataan niin työelämässä kuin koulussakin. Huomio ei kohdistu kuitenkaan vain söpöihin kasvoihisi vaan myös puoleensavetävään luonteeseesi, ystävälliseen hymyysi ja ironiseen huumorintajuusi. Syksyn aikana löydät uusia ystäviä, joiden kanssa tulet jakamaan vielä monia yhteisiä iltoja. Pääset auttamaan läheistä ystävääsi hänelle vaikeassa asiassa, mistä hän on kiitollinen pitkän aikaa. All-in-all sinua odottaa elämysrikas loppuvuosi, jota kannattaa odottaa! Jee! :)

Kaksonen

Kukan astrologi-horologi-osasto vihaa sinua yhä.

Jousmies

Tämä todellinen Isäm maan pelastaja, uljas jousiMIES, viettää loppuvuotensa yksin. Naiskansan juodessa sivistyneesti punkkia ruskassa, tämä raavas mies viihtyy puskiensa lumoissa omassa hiljaisuudessaan. Ei se mitään sillä Suomi täyttää 100 vuotta, kuka silloin seuraa kaipa, kun voi katsoa Tuntematonta sotilasta Karjala kädessä, miettien vanhoja hyviä aikoja. Kuitenkin iltojen pimetessä jousiMIEHEN sisällä kasvaa toivo tulevasta ja kaipuu hellyyteen. Mutta ei tänään, ei tänä vuonna, sillä Suomi100 ja vahva itsenäinen MIES.

Anima LOOKS

*"The ocean has always been a great
source of inspiration for me.
Seeing blue all day makes you
think of other colors."*

*"I'd like to think I am
an adventurer.*

*Dress for the journey,
not the destination."*

*"It was never really
about being
a trendsetter for me.
I like to think that
true style always
finds a way."*

*"Some find my style too utilitarian.
I say, it's squirrel chic with a slight
touch of 'not today, predators'."*

*"Black and white is such a classical
combo, you can't go wrong with it."*

Kukan toimittaja uhkaa irtisaunoutumisella - päätoimittajan sensuuri posketonta

Osa Kukan toimituksesta uhkaa irtisaunoutua, kertoi luotettava lähde Kukan toimitukselle. Toimituksen journalistisen etiikan noudattamiseen ja objektiivisen tiedon esittämiseen esteenä on jo pitkään ollut päätoimittajan ja toimitussihteerin diktatuurinomainen sorto, mutta nyt juttuihin ujutetaan päätoimituksen näkemyksiä jo ilman alkuperäisen tutkimustyön tehneen rivitoimittajan konsultointia, lähde kertoi. Etenkin epäilyksien alla on, että päätoimitus sensuroi Kukkaa, koska se on tiiviissä yhteydessä Kukkaan, eli päätoimitus on asian suhteen jäävi. Siksi Kukan toimituksessa osa ei näe muuta vaihtoehtoa, kuin irtisaunoutua.

“Olen ollut jo pitkään huolissani organisaationi hyvinvoinnista, mutta nyt tilanne on muuttunut jo kestäättömäksi”, toimittaja **K. Nelli** tarkensi. “Käytämme paljon

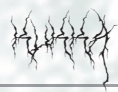
aikaa ja voimia juttuihimme, jotta lukijat saisivat nauttia korkealaatuisesta journalismista, mutta johtoa ei vaikuta kiinnostavan enää perusarvomme. Olen pohtinut tätä jo pitkään, mutta koen ettei minulla toimittajana ole enää muita vaihtoehtoja, kuin saunoa sieluni irti ruumiini kahleista ja lähestyä hengelläni ikuista sielunvaellusta Valhallassa.”

Osa ulkopuolisista arvostelijoista on epäillyt, että syy lehden johtoryhmän harrastamaan editointiin johtuu siitä, että toimittajien ulosanti on usein humalaisen kirolun ja mouhon yhdistelmää, jota ei sellaisenaan voi esittää kiltalaisille. Väkevä teksti on kuitenkin osa Kukan identiteettiä, kertoivat toimittajat jotka valelivat itseään rituaaliöljyllä valmistautuessaan infernaaliseen saunomiseen.

Pitkäaikainen kiltalehden lukija **Sooru Ermonen** oli tyrmistynyt kuullessaan toimituksen tilanteesta kenttätoimistossaan OLO-huoneen edessä. “Olen aina luottanut Kukan komeaan ja terävä-älyiseen toimitukseen. Mitä uutistoimistoa voin enää käyttää, jos byrokratia syö viimeisenkin vapaan median linnakkeen, Kukan? En ole varma, voinko siirtyä Juopuu-lehden lukijaksi” Ermonen kommentoi toimitukselle seitsemän excelintäyteisen näyttöpäätteen takaa. Sijoitusgurun pyörittelemät miljoonat ja käsissään pyörittelemä kahvikuppi saivat kumpikin hetken rauhaa, kun Ermonen ryhtyi pohtimaan Kukan ostamista vastalauseena ja siirtyvänsä omistajaksi.

Kukan toimitus ei kuitenkin uskonut uuden omistajan ja mahdollisen johtoryhmän vaihtamisen olevan ratkaisu, vaan heittivät lisää löylyä voodoo-kiukaallensa. “Minä harrastan vapaata ja estotonta journalismia seuraavassa maailmassa ja uusissa ulottuvuuksissa!” Nelli huusi keuhkojensa pohjalta, ennen kuin hänen sielunsa syöksyi pois hänen suustaan ja katosi kohti henkimaailmaa.

Jälkikäteen on myös arvosteltu, että on tavallaan turhaa arvostella Kukkaa sensuurista sensuroidussa Kukka-lehdessä. Toimittaja **J. Broccoli** myönsi, että tämä voi haitata viestin voimakkuutta kyseisessä painotuotteessa. “Kuitenkin, edelliseen lehteen sain yhden jutun kirjoittamastani seitsemästä, joten on tästä bittiavaruuteen unohtuneiden artikkeleiden tekemisestä tässä kohtaa jo globaalisti kilpailukykyinen kompetenssi.” hän totesi, ja palasi seuraamaan assaroimansa kurssin luentoa hetken juuri lukemaasi paskaa kirjoitettuaan.

Kukan suuri joulukalenterivertailu

Toimittanut: Karhujen ystävät ry

Kukan toimitus sai hevosmiesten tietotoimistosta nimettömän vihjeen, jonka mukaan "joulu on jo ovelle". Toimitus alkoi selvittämään kyseistä väitettä kaikilla liikenevillä resursseillaan ja katsoi oven taakse. Oven takaa ei kuitenkaan löytynyt tätä huhuttua "Joulua", joten tarkastettiin myös oven päältä ja alta. Minkäänlaista "Joulua" ei ovelta löydetty, joten ainoa järkevä johtopäätös oli todeta väite epätodeksi: Joulu ei ollut ovelle, ei oven päällä, eikä alla eikä takana.

Toimitus päätti antaa Joululle noin kuukauden verran aikaa saapua ovelle, ja tätä odotusta varten keksittiin keskipitkän brainstormauksen ja post-it-joogan jälkeen hankkia ns. "Joulukalenteri™". Tässäkään asiassa ei päästy yhteisymmärrykseen, joten järjestettiin akateeminen joulukalenterivertailu. Vertailuun valittiin kaksi parasta ehdotusta, joista testattiin eri ominaisuuksia ja jotka lopuksi arvosteltiin asteikolla 0-10. Arvosteltaviin ominaisuuksiin kuuluivat kalenterin ulkonäkö, yllätyksellisyys, käytettävyys, maku, joulumielen nostatus ja pohinä.

1. My Little Pony THE MOVIE -suklaakalenteri
2. 24 kpl Karhu A

My Little Pony THE MOVIE

My Little Pony -kalenteri on ulkonäöltään super-magee ja vähän ihq. Ponit ovat söpöjä ja niitä on riittävästi, mutta kalenterin yleisilme on jokseenkin triippaava ja melko psykedeelinen. Kalenteri on pakattu aivan älyttömän vaikeasti siihen nähden, että se on suunniteltu kolmevuotiaille pikkulapsille. Luukkuja on hämmentävästi 25, mutta pakkaus lupaa kalenterin olevan "Nut Safe", mikä saa aikaan helpotuksen huokauksen toimituksen miesjäsenten keskuudessa. Joulukalenterissa on "oikeesti aika päheet" LED-valot (!!!!), joiden avulla se näkyy pimeässä ja toimii erityisen hyvänä heijastimena. Kalenterin luukut on aseteltu orjallisen järjestelmällisesti riveihin, mikä tuo heti mieleen keskieuropalaisen armeijan marssimuodostelman. Ensimmäisestä luukusta paljastuu-kin asepukeen sonnustautunut suklainen tonttu-oletettu. Kyllä nyt on joulumieli korkealla!

Plussat

- + Siis jumankauta tää vilkkuu kolmessa eri värissä!
- + Ponikalenterin pinnan alta paljastui militaristinen agenda

Miinukset

- Megatunkki UX, kalenterifirmassa ei selvästi kukaan ole tarpeeksi infolaisia töissä
- Miten tää pitäisi kierrättää kun sisällä on paristoja, foliota ja vielä biojätettä???

Score: Ulkonäkö 10, yllätyksellisyys 8, käytettävyys 0, maku 5, jouluisuus 5, pohinä 10 = 38

24 kpl Karhu A

Karhu A -laatikko on ulkomuodoltaan jyrä ja paljon uskottavampi kuin kilpaileva kalenteri. Karhut ovat söpöjä ja niitä on riittävästi. Tämän kalenterin näkemisestäkin tulee instantisti paha olo ja huonot muistot mieleen. Kalenterin käyttöliittymä on idioottivarma ja se on selkeästi suunniteltu rakkaudella. Karhut saa mukavan helposti ulos pakkauksesta ja tölkit palauttamalla vielä rahaakin takaisin eli aika win-win. Maku on toimitukselle tuttu ja tuo mieleen joulun lisäksi ainakin Wapun, juhannuksen, uuden vuoden ja vaarivainaan hautajaiset. Kaljakalenterin idea huolestuttaa hieman, mutta toimitus on päättäväinen saamaan keissin loppuun ennen kuin pukki saapuu.

Plussat

- + Nu kör vi
- + Karhu on ihmisen paras ystävä
- + Karhu-kalenterin siivittämänä kohti tipatonta tammikuuta

Miinukset

- Ei tää kyl hyvältä tunnu, mut pakko ottaa

Score: Ulkonäkö 8, yllätyksellisyys 10, käytettävyys 9, maku 10, jouluisuus 0, pohinä 0 (ei Lapin Kultaa) = 37

Äärimmäisen tiukan vertailun jälkeen voittajaksi selviytyi My Little Pony THE MOVIE -suklaakalenteri. Kunniaininta arvostelussa erityisen hyvin pärjänneelle Karhu A 24-pack -kalenterille. Toimitus jää odottamaan Joulun saapumista My Little Pony -kalenterilla päiviä laskien ja pohtien, mitä tehdä jo ostetulle Karhu-kalenterille...

Smart Casual ja muita hirveyksiä

Keskustellessamme kaunopuheisesti Tietotekniikan talon korkeuksissa tämän painotuotteen juttuaiheista, ryhtyi eräs Kukan toimittajista harmittelemaan, kuinka eräissä juhlissa oli smart casual -pukukoodi, jossa jostain syystä kiellettiin farkut. Toimittaja ei pitänyt tätä oikeudenmukaisena, ja oli pettynyt, sillä olisi mielellään astellut farkuissa ja bleiserissä tilaisuuteen ja pitänyt asuaan smart casualin exemplaarina. Allekirjoittanut yritti parhaansa auttaa kyseistä toimittajaa ymmärtämään tilannetta, ja lopulta paljastui, että koko toimitus oli sivuraiteilla asian suhteen. Muutaman voimakaskielisen lauseen jälkeen kävi ilmi, että ehkä aihetta pitäisi vääntää rautalangasta myös Kukan lukijoille, eikä pelkälle toimitukselle. Täältä pesee.

Mitä tarkoittaa smart casual? Kyseinen termi on englantia, mutta peruskoulun läpäissyt suomalainen kyllä ymmärtäneen sanojen merkitykset. Casual on jo suomettunutkin sanaksi kasuaali, mutta tarkoittaa siis rentoa – käytännössä siis sitä, ettei pukukoodia ole. Tule siis ihan sellaisena, kuin normaalistikin olet vaatteet yllä. Mutta heti, kun eteen laittaa sanan smart, eli fiksi tai älykäs, menee monella helposti sormi suuhun. Pukukoodi muuttuu siis muotoon “fiksusti rento”. Mitä se voisi tarkoittaa?

No se tarkoittaa juuri sitä mitä siinä lukee. Pukeudu normaalisti, mutta älä ole idiootti.

Fiksusti rento. Ei siinä ole mitään muuta.

Kerronpa tarinan siitä, kuinka tähän perverssiin tilanteeseen, jossa pitää olla pukukoodi nimeltä “älä ole tyhmä” on päädytty. Aikoinaan pukeutuminen oli hyvin säädeltyä, ja kaupungeista ei helpolla löytänyt naista, joka ei olisi mekossa tai miestä, jolla ei olisi pukua päällä. Hiljalleen normit kuitenkin vapautuivat, ja kansalaiset alkoivat tavata toisiaan aivan arkivaatteissaan. Mikäpä siinä vikana, kun ajatus siitä, että hyvin pukeutuminen oli kansalaisvelvollisuus eli yhä. Housut olivat suoria ja siistejä, kauluspaitoja ja poolopaitoja riitti ja miesten takki oli käytännössä bleiseri. Näin ollen kelpasi, että jos kutsui ihmisiä tapahtumaan, ei välttämättä tarvinnut mitään pukukoodia laittaa kutsuun, kun ihmiset olivat kuitenkin ihan kelposti sonnustautuneita, vaikkei jokainen pukua laittaisikaan yllensä.

Sitten ilmaantuivat sodat ja uudet sukupolvet, ja kaikki meni pilalle. Ihmiset kulkivat ympäriinsä likaisissa ja reikiintyneissä tennissukissa, tuulipuvuissa ja jossain lenkkitossuissa. Näin luojaan vuonna 1917 jokainen lukija on varmasti havainnut katukuvassa ihmisiä, joilla farkut ovat repaleiset ja loppuvat puoleen sääreeseen, tai täällä Tietotekniikan talolla koodivelhoja jotka piilottavat todelliset taitonsa liian isoihin farmarihousuihin ja huppareihin, jotka eivät ole nähneet pesukonetta tämän vuoden puolella.

Vielä pukeutumisen päälle ymmärtävät ihmiset olivat luonnollisesti kauhuissaan. Eivät he nyt pukupakkoa halunneet, mutta yhtäkään kahisevaa tuulipukua ei haluttu nähdä kutsuilla.

Tässä hengessä jo vuonna 1924 mainittiin ensimmäisen kerran termi smart casual, eli “tulkaa nyt ihan tavanomaisissa vaatteissa, mutta ne voisivat olla esimerkiksi ehjiä ja siistejä, eikä t-paitoja ja verkkahousuja”.

Sitten ilmaantuivat uudet sukupolvet, ja kaikki meni pilalle. Mikä heiltä nyt oikeastaan uupui oli pukeutumisen ymmärtäminen tai tilannetaju, ja sitä ei yksi pukukoodi luonnollisesti voinut luoda tyhjästä. Näin ollen t-paidoissaan laihaa olutta juovat keski-ikäiset miehet ymmärsivät tilanteen niin, että tarkoitus oli pukeutua jotenkin sen tuulipuvun ja puvun välimaastoon. Syntyi hirveys, jota kutsutaan moderniksi smart casualiksi. Kun tarkoituksena oli ilmaista, että “älä tule kulahtaneissa ja väärän kokoisissa farkuissasi paikalle, vaikka olisitkin niissä kotonasi”, niin insinöörimies laittaa puvun takin ja kauluspaidan, mutta pitää housunsa. Kenkinä ovat sitten ne neliökärkiset puvunkengät, taikka mikäli kyseinen henkilö haluaa kanavoida nuoruuttaan (jonka hän menetti 20 vuotta sitten), hän saattaa jopa pukea ylle tennarit.

Keski-ikäisiä laihaa olutta juovia insinöörimiehiä on paljon, ja enemmistön tyrannialla he runnoivat smart casualin tässä muodossa kollektiiviseen tajuntaamme. Värikkäiden kauluspaitojen, kuluneiden farkkujen ja nahkakengien armeijat tulevat vastaan läpi vuoden, vaikka smart casual -pukukoodilla usein yhä toivotaan sitä, mitä alun perinkin kaivattiin. Tästä syystä epäilin, että kulahtaneiden farkkujen pelossa myös jutun alussa mainittu tapahtuma oli päättänyt kieltää kyseisen housumallin.

Allekirjoittaneen mieltä kaivertaa kuitenkin ehkä eniten se, kuinka kyseinen idea on juurtunut myös erilaisien diletanttien skeemoihin. Kuluneen vuoden kuuluisin tapaus oli, kun Jani Niipola ja Minna Kiistala avautuivat Helsingin Sanomissa siitä, kuinka suomalainen business-pukeutuminen on perseestä, mutta antoivat sitten omia aivan yhtä surkeita neuvojaan. Ylipäätään vaateostoksen kutsuminen investoinniksi ja liike-elämästä puhuminen

samassa lauseessa on kiusallista, mutta kun Kiistala neuvoa naisille “kreisejä kenkiä” ja Niipola miehille sprezzatuuraa eli tarkoituksellista huolimattomuutta, tietää, että tässä ollaan matkalla helvettiin. Etenkin sprezzaturan ehdottaminen suomalaiselle liikemiehelle on rikokseen verrattavaa, sillä ehdotettu nappien auki jättäminen “vahingossa” näyttää keskisuuren suomalaisen pörssiyrityksen hississä lähinnä siltä, että vaimon kanssa on riideltä niin, ettei aamulla ehtinyt pukeutua rauhassa. Puhumatakaan siitä, kuinka perverssiltä vaikuttaa, kun kyseinen liikemies aidosti kuvittelee näyttävänsä paremmalta ne napit auki ja keimailee kuin pieni teinityttö Alkon edessä rintojensa kanssa, odottaen huomionosoitusta siltä naispuoliselta pomoltaan, joka on jo muutenkin pohtinut lähestymiskiellon hankkimista #metoo-kampanjan voimaannuttamana. Toisaalta julkinen keskustelu artikkelista keskittyi siihen, ettei business-pukeutumisella ole merkitystä ja siksi Niipola ja Kiistala ovat väärässä, mikä nyt on vielä tyhmempi argumentti. Niin kauan, kun ihmisillä on silmät päässä, on sillä aina merkitystä, mihin on pukeutunut. Väite siitä, että “henkinen kauneus/tietotaito” on ainoa, millä on merkitystä on samaa luokkaa kuin väittäisi, että paras käyttöliittymä kaikkeen on terminaalii. Ja voi perse, kun niitäkin ihmisiä riittää.

Mitä sitten opiskelija voi tästä oppia, kun seuraavan kerran päätyy jollekin excursiolle? Lähinnä se, että idea on pukeutua siististi ja sangen vapaasti tilanteeseen sopien, ei johonkin arbitraariseen bleiseri + jotain -komboon. Hupparia ei ehkä voi suositella, mutta siisti, vaikka se nykyisen muotivillityksen black-on-blackin väreissä oleva startup-college-paita, tummien tasaväristen farkkujen ja tossujen kanssa, voi ihan hyvin jopa kelpata toimistoon.

Ongelmana on kuitenkin, että paikasta riippuen excursion pitääjät, laihaa keskiolutta juovat miehet, saattavat odottaa kauluspaitaa. Joten kaikista tärkeintä: käyttäkää tilannetajua.

Älkää olko tyhmiä.

VILI, TULETKO PÄÄTOIMITTAJAKSENI?
RAKKAUDELLA KUKKA